

ဘာသာပြန် စာရေးဆရာ - ပြည့်မှူး

အဆုံးမှ ကျင့်ကြံခြင်း

စာစဉ် (၂)

(Chapter 16-30)

အဆုံးမဲ့ကျင့်ကြံခြင်း

စာစဉ်-၂

*

အခန်း- ၁၆

(ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ်)

*

အချိန်အကန့်အသတ်ရှိနေသောကြောင့် ရှေးကာလ အကြောင်းအရာများ ကို ကျန်းလီ ဘေးဖယ်ထားလိုက်သည်။ ခန့်မှန်းချေများပေါ်တွင် အမှီပြုနေ ရသည်မှာ အဓိပ္ပါယ်တော့မရှိပေ။ အခြားရှေးဟောင်းလက်စွဲစာအုပ် ၂ခုကို ဆက်ကြည့်လိုက်လေသည်။

"ခေါင်းတလားမြှုပ်နှံခြင်းပညာရပ်" မှာ ယခင်က အလောင်းကောင် ကိုင်တွယ်ခြင်းကို အထူးပြုသော ကျင့်ကြံသူမျိုးဆက်ဆိုးများ လက်ဆင့်ကမ်းခဲ့ကြသည့် လက်စွဲစာအုပ်ဖြစ်သည်။ ထိုမျိုးဆက် နန်းကျပြီး သွားပြီး သားစဉ်မြေးဆက်များက ထိုစာအုပ်ကို ကျမ်းစာစောင့်တောင်ကြား သို့ ယူလာကြခြင်းဖြစ်သည်။ ကျမ်းစာစောင့်တောင်ကြားတွင် ကျင့်စဉ်နည်း လမ်းများသည် စုဆောင်းမှု၏ တစိတ်တဒေသဖြစ်နေသည်။ ထိုမျိုးဆက်၏ အကောင်းမွန်ဆုံးသော အချိန်ကာလတွင် အခြေတည်စ ဝိညာဉ်ကျင့်ကြံသူ တစ်ဦး ရှိခဲ့သည်ဟု ပြောကြသည်။ ၎င်းသည် ထိုကျင့်စဉ်နည်းလမ်း၏ ကန့်သတ်ချက်လည်း ဖြစ်လေသည်။

"ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ်" သည်လည်း ထူးခြားလေသည်။ ၎င်း၏မူလမှာ

လူသားများဖန်တီးထားခြင်းမဟုတ်ပဲ ဝိညာဉ်သစ်ပင်ဖြစ်ရန် နှစ်ပေါင်းတစ်ထောင်ကြာအောင် ကျင့်စဉ်ကျင့်ခဲ့သော ဝိညာဉ်သစ်သားသစ်ပင်သည် ၎င်း၏မူလအစဖြစ်လေသည်။

မှတ်တမ်းများအရ ဝိညာဉ်သစ်ပင်သည် ထိုခေတ်က အလွန်ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်လေသည်။ ၎င်းသည် မိုင်ပေါင်းရာကျော်ရှိသော တောင်တန်းများနှင့်မြစ်များကို သီချိုင်းမြေအဖြစ် ပြောင်းလဲခဲ့ဖူးသည်။ ၎င်း၏ ကျင့်စဉ်မှာ အခြေတည်စိစဉ်လောကကို ကျော်လွန်၍ ကမ္ဘာအင်မော်တယ်လောကကို ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

နောက်ဆုံးတွင် ကောင်းကင်ဘုံက စိတ်ဆိုးသွားပြီး အသက်တစ်ထောင်ကျော်ရှိသော သစ်ပင်ကြီးကို လျှပ်စီးမိုးကြိုးများအောက်တွင် ဆင်းရဲဒုက္ခကြီးစွာ သေဆုံးစေခဲ့သည်။ ထို့နောက်တွင်မှ သားစဉ်မြေးဆက်တို့သည် သစ်ပင်၏ကျန်ခဲ့သောပင်စည်ထဲမှ "ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ်" ကို ရှာတွေ့ခဲ့ကြခြင်းဖြစ်သည်။

ကျန်းလီ မျက်နှာအမူအရာ အနည်းငယ် ပျက်ယွင်းသွားသည်။ ထိုကျင့်စဉ်နှစ်ခု၏ ဖော်ပြချက်များတွင် တစ်ခုမှာ ခေါင်းတလားထဲတွင်လှဲကာ မြေအောက်တွင်ကျင့်စဉ်ကျင့်ရမည်ဖြစ်ပြီး နောက်တစ်ခုမှာ ကျင့်စဉ်ကျင့်ရန် သီချိုင်းမြေတွင် နေ့တိုင်းအိပ်ရမည် ဟု ဖော်ပြထားသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ထိုကျင့်စဉ်နှစ်ခုကိုကျင့်ပြီးပါက အခြားသူများက သူ့အား မိစ္ဆာကျင့်ကြံသူအဖြစ်သတ်မှန်ကာ အလွယ်တကူသုတ်သင်ကြမည်ကို ကျန်းလီ ကြောက်ရွံ့နေလေသည်။

ထို့ပြင် ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းတစ်ခုသည် သူ့အား စစ်မှန်သောထာဝရရှင်သန်သူဖြစ်သည်အထိ တိုးတက်မှုရရန် ခွင့်ပြုသင့်သည်ဟု ကျန်းလီယူဆထားလေသည်။ ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းများတွင် ကန့်သတ်ချက်ရှိနေမည်ဟု ကျန်းလီ

မမျှော်လင့်ခဲ့ဖူးပေ။

သက်ပြင်းရှည်ရှည်တစ်ချက် ချလိုက်ပြီးနောက် ကျန်းလီသည် သူ၏ကနဦးကျင့်စဉ်နည်းလမ်းအဖြစ် ဝိညာဉ်သစ်သားပညာကို ရွေးချယ်ခဲ့လေသည်။

ဝိညာဉ်သစ်သားပညာ၏ ကန့်သတ်ချက်သည် ခေါင်းတလားမြှုပ်နှံခြင်း ပညာရပ်ထက် ပို၍မြင့်လေသည်။ ထို့အပြင် နေ့စဉ် မြေအောက်ခေါင်းတလားထဲတွင် နေရမည်ကိုလည်း ကျန်းလီမလုပ်နိုင်ပေ။

ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းကို ရွေးချယ်ပြီးနောက် ကျန်းလီသည် ကျမ်းစာစောင့်စံ အိမ်၏ထွက်ပေါက်သို့ လျှောက်သွားလိုက်လေသည်။ ကျန်းလီသည် စာအုပ်၃အုပ်ထဲမှ တစ်ခုကိုသာ ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သောကြောင့် အမြန်ဆုံး ထွက်လာသူဖြစ်လေသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရန်ဟုန်အပါဝင် အခြားတပည့်များမှာမူ စာအုပ်စင်များရှေ့တွင် စုဝေးနေကြဆဲဖြစ်သည်။

တံခါး၏ရှေ့အလည်ကောင်တာတွင် အစောပိုင်းက သူတို့အားတံခါးဖွင့်ပေးသော အကြီးအကဲဝမ်စန်းချီသည် မည်သည့်ဝိညာဉ်ဝိုင်အရက်အမျိုးအစားက ပိုကောင်းကြောင်းကို ဆွေးနွေးကာ ထိုင်နေလေသည်။

"အကြီးအကဲ... ကျွန်တော် ကျင့်စဉ်နည်းလမ်း ရွေးပြီးပါပြီ"

ကျန်းလီသည် "ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ်" ကို ကောင်တာပေါ်တွင် တရိုတသေချလိုက်ကာ စောင့်နေလေသည်။

ခေတ္တကြာသော် ကောင်တာ၏အနောက်တွင်ရှိနေသော အကြီးအကဲနှစ်ယောက်သည် သူတို့၏ ဝိုင်ခွက်များကို အဆုံးသတ်လိုက်ကာ ကျန်းလီကို ရော စားပွဲပေါ်မှ စာအုပ်ကိုပါ ကြည့်လိုက်လေသည်။

"ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ်ဟာ ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းကောင်းတစ်ခုပဲ..."

ကလေး... ခေါင်းငုံ့ပြီး ဦးညွတ်လိုက်ပါ"

ကျမ်းစာစောင့်စံအိမ်၏အကြီးအကဲသည် ချိတ်ပိတ်ထားသည်များကို ဖွင့်ပေးလိုက်ရာ "ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ်" ၏ နောက်ပိုင်းစာမျက်နှာများသည် ပြန့်ကျဲသွားပြီး ဖတ်၍သွားလေသည်။

"မင်းက ယဉ်ကျေးပြီး ရိုသေတတ်တာမို့ ငါမင်းကို နည်းနည်းပိုပြီး ကူညီပေးမယ်"

အကြီးအကဲသည် ရှည်လျားပြီး ထိုးဖောက်မြင်နိုင်သော ကျောက်စိမ်းပြားအလွတ်လေးတစ်ခုကို ကောင်တာအောက်မှ ထုတ်ယူလိုက်ကာ ကျင့်စဉ်လက်စွဲစာအုပ်၏ပေါ်တွင် ဖိလိုက်သည်။ မရေတွက်နိုင်သော စာလုံးမည်းလေးများသည် လက်တချောင်းစာလောက်သာရှိသော ကျောက်စိမ်းပြားလေးထဲသို့ အင်းဆက်လေးများဝင်သွားသကဲ့သို့ ဝင်သွားကြလေသည်။

ခေတ္တကြာသော် "ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ်" ဟူသော စာလုံးလေးများသည် ကျောက်စိမ်းပြားလေးတွင် ပေါ်လာသည်။ အကြီးအကဲသည် နောက်တစ်ကြိမ်ပုတ်လိုက်ပြီးနောက် ထိုအေးစက်သောကျောက်စိမ်းပြားလေးကို ကျန်းလီ၏လက်ထဲသို့ဖိ၍ ထည့်ပေးလိုက်လေသည်။

"မခုခံနဲ့ ... စိတ်အေးအေးထားပြီး ဝိညာဉ်ကိုစုစည်းပါ"

အကြီးအကဲထံသို့ရောက်လာကတည်းက အခြားသူတဦးက ကျန်းလီအား အန္တရာယ်ပြုရန် အကြောင်းမရှိတော့ပေ။ ထို့နောက် မလိုတမာစိတ် အငြိုးတစုံတရာကိုလဲ မခံစားရချေ။ ထို့ကြောင့် ကျန်းလီသည်မရှောင်ပြေးတော့ပဲ သူ၏နဖူးပေါ်တွင် ကျောက်စိမ်းပြားလေးအား ဖိခွင့်ပေးလိုက်လေသည်။

ခေတ္တကြာသော် လန်းဆန်းသောခံစားချက်လေးများသည် ကျန်းလီ၏စိတ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာလေသည်။ ထို့နောက် ဆန်းကြယ်ပြီး

ရှုပ်ထွေးလှသော စာလုံးမည်းလေးများ အတန်းလိုက်သည်လည်း ကျန်း
လီ၏ မှတ်ဉာဏ်ထဲတွင် ထွင်းထုပြီးသား ဖြစ်သွားလေသည်။

"ဝိညာဉ်သစ်သား သစ်သားထဲက ဝိညာဉ်"

"သူ့ရဲ့ အမြစ်တွေက အောက်ကမ္ဘာက ရေကိုသောက်တယ် သူ့ရဲ့ အရွက်
တွေက ကောင်းကင်ပေါ်က လကိုဖုံးထားတယ်"

"ဝိညာဉ်သစ်သား သစ်ပင်တစ်ပင်သည် ကမ္ဘာမြေပေါ်သို့ဆင်းသက်ပြီး
သင်္ချိုင်းကိုပယ်ဖျက်လိုက်ပါက ၎င်းသည် ရေခဲစွမ်းအင်အဖြစ်သို့ ပြောင်းလဲ
သွားမည်။ ၎င်းသည် အခြားအရာများကိုထိလိုက်သောအခါ ထိုအရာ
များသည် လေးနက်ထူးခြားသွားမည်။ ၎င်းသည် အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလာ
သောအခါ ပို၍ ရှင်းကာ နားလည်ရလွယ်လာမည်။ ကမ္ဘာမြေကြီးက ကျယ်
ပြောနေသောအခါ ၎င်းက ကောင်းကင်နှင့် ကမ္ဘာမြေကို ချိတ်ဆက်
ပေးသည်။ သစ်သားသည် သိပ်သည်းစိုစွတ်သည်... လသည် လှပပြီး
ဝိုင်းဝန်းသည်... လေသည် သာယာပြီး အရောင်ဖျော့နေသည်။ အနီး
ဝန်းကျင်တွင် မည်သူမျှ တိုက်ခိုက်မနေကြပေ... ပတ်ဝန်းကျင်တွင် ဘေး
ဒုက္ခ၏ရောင်ဝါလက္ခဏာများ ရှိနေသည်။ ထို့ကြောင့် ၎င်းသည် နိမ့်ကျပြီး
ကြာကြာရှင်သန်နိုင်မည်မဟုတ်ပေ"

"ထိုဒေသမှ သစ်ပင်များအားလုံးသည် ညှိုးနွမ်းသေကြေနေကြသည်...
ကမ္ဘာအုတ်ဂူကြီး ပေါ်လာပြီး အနက်ရောင်ကျီးကန်းသားရဲများက လာ
ရောက်နင်းခြေကြသည်။ ပတ်ဝန်းကျင်သည် လူသူကင်းမဲ့သည်... အရှေ့
အနောက်တို့သည် အားနည်းနေသည်။ ၎င်းက ဝိညာဉ်အား အန္တရာယ်ရှိပြီး
အထီးကျန်အောင် ပျိုးထောင်လေသည်... "

တစ်ခဏအချိန်လေးအတွင်း ထောင်ချီသောစာလုံးမည်းများနှင့် ရှုပ်ထွေး
သော ပုံရိပ်၁၀ခုတို့သည် ကျန်းလီ၏စိတ်ထဲသို့ ဝင်ရောက်လာကြခြင်း

ဖြစ်သည်။ ကျန်းလီသည် ခဏလောက်မှူးဝေသွားသဖြင့် ကောင်တာစားပွဲ ပေါ်တွင် လက်နှစ်ဖက်လုံးဖြင့် မှီထားလိုက်လေသည်။

"ဟားဟား... ကောင်လေး ဟုတ်တယ်... သတိလစ်သွားလိမ့်မယ်... မင်း က ချီစွမ်းအင်မွမ်းမံခြင်းကိုတောင် မစရသေးဘူး ပြီးတော့ ကျောက်စိမ်း ဖြတ်ပိုင်းလေးကို အသုံးပြုပြီးပြီ... ဒါက ကံကောင်းခြင်းလို့ မှတ်ယူလိုက်ပါ"

အကြီးအကဲ ဝမ်စန်းချီက ပြောလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုအချိန်တွင် ကျန်း လီသည် သူ၏ယိမ်းယိုင်နေသော ခန္ဓာကိုယ်ကို သယ်လာပြီး မွေ့ယာပေါ် တွင် ထားပေးသည်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

"မင်းကိုယ်မင်း တည်ငြိမ်အောင်လုပ်ပြီးရင် ခေါင်းဆောင်လီကို ကျေးဇူးတင်နိုင်ပါပြီ"

ကျန်းလီသည် သူ၏နားထင်ကို ကိုင်ကာ ဆက်တိုက်ပွတ်နေလိုက်သည်။ မှူးဝေခြင်းသည်လည်း လျှင်မြန်စွာ ပျောက်သွားလေသည်။

ကျောက်စိမ်းဖြတ်ပိုင်း... ကျောက်စိမ်းဖြတ်ပိုင်းက မည်သည့်အရာနည်း ထိုအရာလေးသည် ရှေးခေတ်အခါက ဝါးဖြတ်ပိုင်းလေးများလုပ်ရန်သုံး သည့် ဝါးချောင်းလေးများနှင့်တူသည်။ ထို့ပြင် ကျန်းလီ၏ မှတ်ဉာဏ်ထဲ တွင်လည်း ထောင်ချီသော စာလုံးများနှင့် ပုံရိပ်များကို ထည့်ပေးသေးသည်။ ထိုနည်းလမ်းသည် အတော်လေး စိတ်ဝင်စားစရာကောင်းပေသည်။

မိနစ်အနည်းငယ်ကြာသော် မသက်မသာဖြစ်မှုများ ပျောက်ကွယ်သွား တော့သည်။

ကျန်းလီသည် ရုတ်တရက် တစုံတစ်ခုကို စဉ်းစားမိလိုက်ပြီး သူ၏အခြေအနေပြ ဖန်ပြားလေးကို ဖွင့်လိုက်လေသည်။ ကျင့်စဉ်နည်းလမ်း ဟူသော စာတန်းလေးတွင် "ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ် ချီစွမ်းအင်မွမ်းမံခြင်း

သင်ခန်းစာ အဆင့် ၀" ဟု ပေါ်လာလေသည်။

ထို့ကြောင့် ၎င်းသည် ချီစွမ်းအင်မွမ်းမံခြင်း သင်ခန်းစာပင် ဖြစ်နေသေးသည်။

အနည်းငယ်စိတ်ပျက်သွားပြီးနောက် ကျန်းလီမျက်လုံး ပြန်ဖွင့်လိုက်သည်။ ထို့နောက် လက်စွဲစာအုပ်မှ အကြောင်းအရာများကို ကူးရေးကာ ညည်းတွားနေသော လူငယ်များစွာရှိနေသည်ကို ကျန်းလီ သတိထားသွားလေသည်။ အခြားသူများသည် ကျန်းလီကဲ့သို့ဆက်ဆံမှုမျိုး မရသည့်ပုံပင်။

အမှန်တကယ်လဲ မရပေ။ အဆင့်မြင့်ဝိညာဉ်စွမ်းအင်ကျောင်းသား အနည်းငယ်သာ ရကြခြင်းဖြစ်သည်။ လူငယ်လေးများသည် ဖျာပေါ်တွင် ထိုင်ကာ သူတို့၏နဖူးများကိုကိုင်ထားပြီး မျက်မှောင်ကြို့နေကြသည်။ သူတို့သည်လည်း ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းကို ကျောက်စိမ်းဖြတ်ပိုင်းလေးထဲသို့ သွင်းနေကြခြင်းဖြစ်ရမည်။

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ခေါင်းဆောင်လု ကျေးဇူးတင်ပါတယ် အကြီးအကဲ ဝမ်"

ကျန်းလီရှေ့တိုးကာ လက်အုပ်ချီ၍ နောက်တစ်ကြိမ် ဂါရဝပြုလိုက်လေသည်။ ထိုကျောက်စိမ်းဖြတ်ပိုင်းလေးတွင် ကျင့်စဉ်နည်းလမ်း၏ အသေးစိတ်ရှင်းပြချက်များပါဝင်ပြီး အနည်းဆုံးတော့ ရက်အနည်းငယ် ကြာအောင် ကြိုးစားလေ့လာရခြင်းမှ ကယ်တင်ခဲ့ခြင်းဖြစ်လေသည်။ မည်သို့ဖတ်ရမည်ပင် မသိပဲ စာအုပ်ထဲမှကူးရေးနေရသော လူငယ်လေးများနှင့်ယှဉ်လျှင် အလွန်ကြီးမားသော အားသာချက်ကောင်းကျိုးပင်တည်း။

"ဟုတ်တယ်... ဒါက မင်းတို့အတွက် အပြင်တန်းခွဲရဲ့ ပထမဆုံးလရဲ့ ထောက်ပံ့ကြေးပဲ... နောက်ပိုင်းကျရင် အပြင်တန်းခွဲရဲ့ ပြည်တွင်းရေးခန်းမ မှာ လတိုင်းထုတ်ယူနိုင်တယ်"

"အပြင်တန်းခွဲစာသင်ခန်းမမှာ အပတ်စဉ် သင်ခန်းစာတွေကိုလည်း မလွတ်စေနဲ့... ကောင်းပြီ... ဒါဆို မင်းတို့ပြန်ပြီး ကျင့်စဉ်ကျင့်နိုင်ပြီ"

အကြီးအကဲနှစ်ယောက်သည် ခေါင်းသာညိတ်ပြပြီး ကျန်းလီ၏ ကျေးဇူးတင်မှုကို သိပ်အာရုံမစိုက်ပေ။ ဝမ်းစန်းချီသည် အဝတ်အိတ်လေး တစ်ခုကိုထုတ်ကာ နောက်ဆုံးအကြိမ် သတိပေးလိုက်ပြီး ကျန်လီအား ပြန်လွှတ်လိုက်သည်။

ကျန်းလီသည် တံခါးရှေ့တွင် မိနစ်အနည်းငယ်ကြာအောင် စောင့်နေသည်။ ထို့နောက် ကျမ်းစာစောင့်စံအိမ်ထဲမှ ရန်ဟုန်ထွက်လာသည်။ သူတို့နှစ်ယောက်သည် နှိမ့်ချသောအမူအရာဖြင့် အပြင်ပိုင်းတန်းခွဲဖက်သို့ ပြန်လျှောက်သွားကြသည်။

သူတို့၏ အိပ်ဆောင်များသို့ပြန်ရောက်သောအခါ အိတ်များကိုဖွင့်ကာ ပစ္စည်းများကို စားပွဲပေါ်သို့ တင်လိုက်ကြသည်။

ကျန်းလီသည် ဝိညာဉ်ကျောက်တုံး၃ခုနှင့် ဝိညာဉ်ဆေးလုံးထည့်ထားသော ပုလင်း ၂လုံးရလေသည်။

ပုလင်းသည် အပြည့်တော့မဟုတ်ပေ။ ကျန်းလီသည် တံဆိပ်ကိုကြည့်ကာ အထဲမှဆေးလုံးများကို ရေတွက်လိုက်သည်။ ချီစွမ်းအင်အာဟာရဆေးလုံး ၁၀လုံးနှင့် ချီစွမ်းအင်ပြန်ဖြည့်ခြင်းဆေးလုံး ၁၀လုံး ရှိနေလေသည်။

(အမည်- ချီစွမ်းအင်အာဟာရဆေးလုံး)

(အမျိုးအစား- ဆေးဖက်ဝင်ဆေးလုံး)

(အဆင့်- အဆင့်နိမ့် အဝါရောင်အဆင့်)

(မှတ်စု : ကျင့်စဉ်ကျင့်ရာတွင် အထောက်အကူပြုသည်။)

(အမည်- ချီစွမ်းအင်ပြန်ဖြည့်ခြင်းဆေးလုံး)

(အမျိုးအစား- ဆေးဖက်ဝင်ဆေးလုံး)

(အဆင့်- အဆင့်နိမ့် အဝါရောင်အဆင့်)

(မှတ်စု : ချီစွမ်းအင် ဖြည့်တင်းပေးနိုင်သည်။)

မျှော်လင့်ထားသည့်အတိုင်းပင်... သူတို့သည် အဆင့်နိမ့် အဝါရောင် အဆင့်ဆေးလုံးများ ဖြစ်ကြသည်။

ကျန်းလီသည် သူ့ရှေ့တွင်ထိုင်နေသော ရန်ဟုန်ကိုကြည့်လိုက်သည်။ ရန်ဟုန်၏ လစဉ်အထောက်အပံ့မှာ ဝိညာဉ်ကျောက်တုံး၅လုံး... ချီစွမ်းအင် အာဟာရဆေးလုံး အလုံး၂၀နှင့် ချီစွမ်းအင်ပြန်ဖြည့်ခြင်းဆေးလုံး အလုံး၂၀ ဖြစ်သည်။ ကျန်းလီရသော လစဉ်အထောက်အပံ့၏ ၂ဆဖြစ်လေသည်။

ဆက်ဆံပုံမှာ အမှန်တကယ်ပင် ကွာခြားလေသည်။

"ကျန်းလီ... ဒါတွေက မင်းအတွက်"

ရန်ဟုန်သည် သူ၏လစဉ်အထောက်အပံ့ထဲမှ ဝိညာဉ်ကျောက်တုံးတစ်တုံးနှင့် ချီစွမ်းအင်အာဟာရဆေးလုံး ၅လုံးကိုထုတ်ကာ ကျန်းလီကို ပေးနေခြင်းဖြစ်သည်။ ရန်ဟုန်သည် ရရှိသောပစ္စည်းများကို ကျန်းလီနှင့် ညီတူညီမျှ မျှဝေလိုခြင်းဖြစ်သည်။

ကျင့်ကြံခြင်း၏ အစောပိုင်းအဆင့်များတွင် လူတိုင်းက ဆင်းရဲကြသည်။ ရရှိသောပစ္စည်းများအားလုံးသည် တန်ဖိုးရှိသည်။ ရန်ဟုန်ထိုသို့ပေးနိုင်သည်ကို ကျန်းလီအံ့သြသွားရလေသည်။

သို့သော် ရန်လီအတွက်မူ ဆေးလုံးအရေအတွက်မှလွဲ၍ အခြားအဓိပ္ပါယ်မျိုးမရှိပေ။

"ရပါတယ်... ဒါတွေမလိုပါဘူး"

"ငါ့ရဲ့ ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းက ထူးခြားတယ်... အဲ့တော့ ငါ့ရဲ့ လိုအပ်ပစ္စည်း

ကလဲ တခြားကျောင်းသားတွေနဲ့ မတူဘူးပေါ့"

"ပြီးတော့... အကျိုးမမြတ်တွေကို တဝက်စီခွဲမယ်လို့ ငါတို့သဘောတူထားကြတယ်မလား အဲလိုလာလုပ်တာဆိုရင်တော့ ငါ ငါယဉ်ကျေးနေမှာ မဟုတ်တော့ဘူးနော်"

ရန်ဟုန်သည် တစ်ခုခုပြောချင်ပါသော်လည်း ကျန်းလီက ငြင်းလိုက်လေသည်။ လိုအပ်ပစ္စည်းမတူဘူးဟု ပြောလိုက်မှသာ လက်လျှော့သွားလေတော့သည်။

"အေးပါ ဟုတ်ပါပြီ... ဒါပေမဲ့ မင်း ငါ့နောက်မှာကျန်ခဲ့မှ နောင်တရပြီး မငိုနဲ့နော်"

"သွားစမ်းပါ ငိုနဲ့သူက မင်းပဲဖြစ်မှာ"

ကြားဝါပြောဆိုကြပြီးနောက် သူတို့နှစ်ယောက် လမ်းခွဲလိုက်ကြသည်။ သူတို့၏ ပထမဆုံးသော ကျင့်စဉ်ကို ကြိုးစားကြည့်ရန် မစောင့်နိုင်ကြတော့ချေ။

ကျန်းလီ၏လက်များသည် ကြက်ခြေခတ်ထားပြီး ခြေထောက်သည် ကောင်းကင်သို့မျက်နှာချင်းဆိုင်ထားလေသည်။ ကိုယ်ခံပညာလေ့ကျင့်သည့် ခန္ဓာကိုယ်အနေအထားဟုပင် ကျန်းလီယူဆလိုက်သည်။ ခေတ္တကြာသော် သူ၏စိတ်ထဲမှ သရုပ်ပြပုံနှင့် ဖော်ပြချက်များကို ဖြည်းဖြည်းချင်း ပြန်ပုံဖော်မိလာလေသည်။

ကျန်းလီ၏စိတ်ထဲတွင် အစေ့တစေ့သည် ဖြည်းဖြည်းချင်းပေါ်လာသည်။ ၎င်းမှာ ဝိညာဉ်သစ်သားပင်၏ အစေ့ဖြစ်ပြီး သစ်သားရောင်မျက်နှာပြင်နှင့် အစွန်းနားတွင် အက်ကွဲရာလေး ရှိနေသည်။

၁၅မိနစ်...

နာရီဝက်...

တစ်နာရီကြာသောအခါ ကျန်းလီသည် အသက်ရှူထုတ်လိုက်ပြီး သူ၏ခန္ဓာကိုယ်တစ်ခုလုံးသည်လည်း အေးခဲတော့မည်ဟု ခံစားလိုက်ရသည်။

သူမအောင်မြင်ပေ။ "ဝိညာဉ်သစ်သားပညာရပ်" နှင့် မိုင်ပေါင်းထောင်ချီ အကွာအဝေးတွင်သာ ရှိနေသေးလေသည်။ အတွင်းစွမ်းအင် ကိုယ်ပိုင်ပညာ သမားတယောက်၏ အတွေ့အကြုံဖြင့်ဆိုလျှင် ချီစွမ်းအင်အပိုင်းတွင် အခြား သူများတက် သာလွန်သင့်ပေသည်။ သို့သော် အချိန်ကြာမြင့်စွာ ခြေထောက် ကို ကြက်ခြေခတ်၍ထိုင်ရသဖြင့် မူးဝေလာသောအာရုံကိုသာ ခံစားရလေ သည်။ ဘယ်လောက်ကြိုးစားပါစေ ထိုခံစားချက်ကို သူနားမလည်နိုင်ပေ။ စတင်ခြင်းသည် အခက်ခဲဆုံးဖြစ်လေသည်။

ကျင့်စဉ်မကျင့်ခင်တွင် ကျန်းလီသည် ချီစွမ်းအင်အာဟာရဆေးလုံး ၁၀လုံးစလုံးကို စားပစ်လိုက်ချင်နေသည်။ သို့သော် ကျင့်စဉ်နည်းလမ်းအရ ဝိညာဉ်သစ်သား၏ ပထမဦးဆုံး ချီစွမ်းအင်ကို ကိုယ်တိုင်ကျင့်ခြင်းသည်သာ အကောင်းဆုံးဖြစ်လေသည်။ အကယ်၍ ပထမအကြိမ်သည် ပြင်ပအားများ ကြောင့် မသန့်စင်ပါက အနာဂတ်တွင် မမြင်နိုင်သော အန္တရာယ်များစွာ ရှိ လာနိုင်သည်။

ကျန်းလီသည် အပြင်ဖက်သို့ ကြည့်လိုက်သည်။ မနက်အစောပင် ရှိနေ သေးသည်။ ကျင့်ကြံခြင်းသည် ကြွယ်ဝခြင်း... မိတ်ဆွေ နှင့် ဝိညာဉ်နယ်မြေ များကို အသားပေးသည်။ အချိန်... နေရာနှင့် လူတို့မှာ အလွန်အရေးပါလေ သည်။

ယခုသည် အချိန်နှင့် ပတ်ဝန်းကျင်သည် ရေခဲ-သစ်သားစွမ်းအင်၏ ဝိညာဉ် သစ်သားပညာရပ်ကို ကျင့်ကြံရန် မသင့်တော်ပေ။ ကျန်းလီသည် ညရောက်

သည်အထိ စောင့်ရမည့်ပုံပင်။

...

ကျန်းလီသည် သူ၏ကျင့်စဉ်ကိစ္စကို ခဏထားခဲ့ကာ ပြတင်းပေါက်ဆီသို့ ပြေးသွားလိုက်သည်။ ကျန်းလီသည် အမှုမဲ့အမှတ်မဲ့ လျှောက်ကြည့်နေလေသည်။ ပထမဆုံးနေ့ဖြစ်သော်လည်း လူတိုင်းက ကျင့်စဉ်အတွက် ကြိုးစားနေကြသည်။ လျှောက်ပြေးနေသူ တစုံတယောက်မျှ မရှိပေ။

ကျန်းလီ အလွန်ကျေနပ်သွားသည်။ သူသည် တံခါးပေါက် ပြတင်းပေါက် အားလုံးကိုပိတ်လိုက်ပြီးနောက် အိတ်ကပ်ထဲမှ လက်ကိုင်ပုဝါလေးကို ထုတ်ကြည့်လိုက်သည်။ ထိုလက်ကိုင်ပုဝါလေးမှာ ကောင်မလေးတယောက် ပေးခဲ့သော အချစ်သင်္ကေတလေးဖြစ်သည်။ သို့သော် ထိုကောင်မလေး အမည်ကိုတော့ ကျန်းလီမသိသေးပေ။

လက်ကိုင်ပုဝါလေးကို ဖြည့်လိုက်သော် လက်ဖဝါးအရွယ်အစားရှိသော ကျောက်တုံးပြားလေး လိမ့်ကျလာပြီး သစ်သားစားပွဲကိုတိုက်မိကာ လည်နေလေသည်။

(အမည်- ပုန်းကွယ်နေသော တစုံတရာရှိနေသည့် ကျောက်တုံး)

(အမျိုးအစား - အမှိုက်)

(ပါဝင်သည့်အရာ - မသိရ)

(မှတ်စု : သိချင်စိတ်ပြင်းပြသည့်အခါ ကြည့်ပါ)

ထိုကျောက်တုံးလေးသည် ခရီးစဉ်အတွင်းတွင် ကျန်းလီကောက်ခဲ့သော ကျောက်တုံးလေးဖြစ်သည်။

ကြေးခွံမကောင်းဆိုးဝါးအချို့သည် ထိုအရာလေးကို ဂုဏ်ထားခဲ့သည်။ အထူးသဖြင့် အဖြူရောင်ကြေးခွံမကောင်းဆိုးဝါးသည် ထိုကျောက်တုံးလေး

အား သဘောကျနေပုံရသည်။ ထိုကျောက်တုံးလေးသည် အရေးကြီးသော
တစ်စုံတရာဖြစ်လိမ့်မည်ဟု ကျန်းလီခန့်မှန်းထားလေသည်။

ကျန်းလီသည် စိတ်တည်တည်ငြိမ်ငြိမ်ဖြင့် အချိန်ကြာသည်အထိ
သိမ်းထားခြင်းဖြစ်သည်။ ယခု... ထိုကျောက်တုံးလေးကို စစ်ဆေးကြည့်ရှု
ရန် လုံခြုံသည့် ပတ်ဝန်းကျင်ကို ရှာတွေ့လေပြီ။
